Masonlukla Bağlantılı Karındeşen Jack Olayı – II

Yazan: Yalçın Kaya

Düzenleyen: Murat Özgen Ayfer

"Masonlukla Bağlantılı Karındeşen Jack Olayı – I" başlıklı, 2003 yılında yayımlanmış yazının üzerinden 11 yıl geçtikten sonra, Karındeşen Jack'ın kimliğinin saptandığı bir gazete haberi olarak basında yer aldı. Gazeteci Birce Bora tarafından Londra kaynaklı olarak verilen, 7 Eylül 2014 tarihli bir gazete haberinin başlığı şöyleydi: Karındeşen Jack'ın kimliği sonunda bulundu!

Dolayısıyla bu çalışma sonraki olguyu yansıtıyor.
Ancak bunu okumadan önce, bir anlam taşıması için,
öncekine bakmakta yarar var: Masonlukla Bağlantılı Karındeşen Jack Olayı - I

Tarihin en ünlü seri katillerinden Karındeşen Jack'ın gerçek kimliği son cinayetini işlemesinden 126 yıl sonra tespit edildi.

Dünyaca ünlü DNA uzmanı Dr. Jari Louhelainen, 1888 yılında Londra'nın doğusundaki Whitechapel semtinde Karındeşen Jack tarafından öldürülen Catherine Eddowes'un cinayet mahallinde bulunan kana bulanmış bir şal üzerinde yaptığı testler sonucunda, ünlü seri katilin Polonya göçmeni berber Aaron Kosminski olduğunu keşfettiğini açıkladı. Uzman, 2007 yılında işadamı Russell Edwards'ın İngiltere'deki bir müzayede evinden satın alıp kendisine ulaştırdığı şaldan aldığı DNA örneklerini hem Eddowes'un hem Kosminski'nin soyundan gelen kişilerle karşılaştırdığını söyledi. Elde ettiği bulguları "İngiliz Mail on Sunday" gazetesinde yayınlayan Dr. Louhelainen, Karındeşen Jack'ın Kosminski olduğunu ***"şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladığını"*** söyledi.

Kosminski, 1888 yılında cinayetler yaşandığında Scotland Yard [İngiliz Polis Örgütü] tarafından sorgulanan şüphelilerden biriydi. En az 5 kadının barbarca bir şekilde katledildiği Londra'nın doğusundaki Whitechapel mahallesinde bir berber dükkanı işleten Kosminski, 1880'li yılların başında Rus yöneticilerin baskısı nedeniyle ailesi ile birlikte İngiltere'ye göç etmiş Polonyalı bir Yahudiydi. Yaşadığı dönemde de akıl hastası olduğu bilinen Kosminski, cinayetlerden sonra baş şüphelilerden biri olmasına rağmen delil yetersizliği nedeniyle mahkûm edilememiş, ancak toplum için bir risk oluşturduğuna kanaat getirildiğinden bir akıl hastanesine kapatılmıştı.

Karındeşen Jack'ın kimliği son cinayetin işlenmesinden sonraki yüz yıl boyunca İngiltere'de ve dünyada büyük ilgi çekmeye devam etti. Geçmişte Karındeşen Jack'ın Kraliçe Victoria'nın torunu Prens Albert Victor, ressam Walter Sickert, başbakan William Gladstone hatta yazar Lewis Caroll olduğu da iddia edilmişti.

İşlenen cinayetlerin eylem biçimi Masonluk karşıtı çevrelerce cinayeti işleyen kişinin mason olduğu biçiminde ele alınarak büyük bir antimasonik kampanya yaşanmasına neden olmuştu. Bu çevreler Scotland Yard'ın gerçek katilin kimliğini saptadığını ama bu kurumun içindeki üst düzey mason emniyet yetkililerin işe karışarak, bu masonun kimliğini sakladığını bile öne sürmüşlerdi.

Bu cinayetler yıllarca Masonluk karşıtlarınca kullanılmıştır. Bu çevrelere göre kadınları öldüren seri katil önce boğazlarını kesiyor, sonra da karınlarını deşiyordu. Bıçağın bu biçimde kullanılışı, masonların localarda yaptıkları toplantılarda elleri ile yaptıkları biçimsel uygulamalara benziyordu. O çevrelere kalırsa, bu benzerlik suçlamalar için yeterliydi!

Karındeşen Jack cinayetlerini şöyle bir anımsayalım…

Karındeşen Jack (*Jack the Ripper*), 1888 yılında Londra'daki Whitechapel semti ve çevresindeki çoğunlukla fakir bölgelerde faal olduğuna inanılan kimliği tespit edilememiş bir katile verilen en genel isimdir. "Karındeşen Jack" ismi, katil olduğunu iddia eden bir kişi tarafından yollanıp medya tarafından yayılmış bir mektuptan ortaya çıkmıştır. Bu mektubun çoğunlukla bir kandırmaca olduğuna inanılmış ve gazeteciler tarafından hikâyeye olan ilgiyi güçlendirerek gazetelerin tirajını arttırmak amacıyla yazılmış olabileceği düşünülmüştür. Katil, cinayet dosyaları ve o döneme ait gazete kaynaklarında **"Whitechapel Katili"** ve **"Deri Önlük"** olarak anılmıştır. Karındeşen Jack'a atfedilen saldırılar tipik olarak Londra'nın Doğu yakasında yaşayıp orada çalışan ve karınları parçalanmadan önce boğazları kesilerek öldürülen kadın fahişeleri hedef almıştır. En az üç kurbanın iç organlarının alınmış olması, katilin bazı cerrahi ve anatomik bilgiye sahip olduğu fikrini oluşturmuştur.

Cinayetlerle ilgili dedikodular 1888 yılının Eylül ve Ekim ayında güçlenmiş, Scotland Yard ve çeşitli medya organları, katil olduğunu iddia eden kişi veya kişilerce gönderilen mektuplar almıştır. ***"Cehennemden"*** mektubu, kurbanlardan birinden alındığı düşünülen muhafaza edilmiş yarım bir böbrek ile birlikte Whitechapel Tetkik Komitesi lideri George Lusk tarafından teslim alınmıştır. Cinayetlerin olağandışı vahşi tabiatı ve medyanın olaylara yaklaşımı sebebiyle halk gittikçe Karındeşen Jack olarak bilinen tek bir katilin olduğuna inanmıştır.

Geniş çaplı gazete yayınları, Karındeşen'in uzun süreli ve yaygın uluslararası kötü ününün yerleşmesini ve efsanesinin iyice pekişmesini sağlamıştır. 1891 yılına kadar Whitechapel'da seri halinde gerçekleşen on bir vahşi cinayetin polis soruşturması 1888'de gerçekleşen bütün cinayetlere kesin olarak bağlanamamış, sıralı beş olarak bilinen Mary Ann Nichols, Annie Chapman, Elizabeth Stride, Catherine Eddowes ve Mary Jane Kelly isimli, 31 Ağustos ve 9 Kasım arasında öldürülmüş beş kurban en muhtemel olarak birbirine bağlanmıştır.

The Weather
Overcast
in Imminent

LONDON DAILY POST

Eveni
Editi

Vol. XCII No. CCCXIII | Friday Evening, November 9, 1888 | 10 Pages | One Halfpe

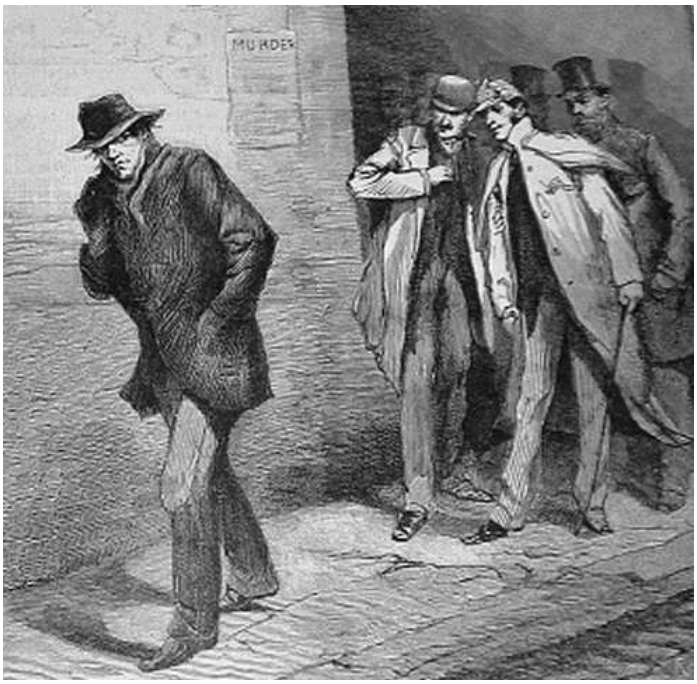
JACK the RIPPER" CLAIMS 5th VICT
VOMAN BRUTALLY HACKED TO DEA
cotland Yard Continues To Investigate Grisley Cr

Lord Mayor of L
inauguration o

9 Kasım 1988 tarihli bir gazete kupürü

Cinayetler hiçbir zaman çözülememiş ve bunların çevresinde oluşmuş efsaneler, gerçek tarihi araştırma, folklör, sahte tarihin bir kombinasyonuna dönüşmüştür.

Karındeşen dosyasının analizi ve çalışmalarını tanımlamak için "ripperology" terimi ortaya çıkarılmıştır. Şu anda Karındeşen'nin kimliği konusunda binlerce teori vardır ve cinayetler birçok hayalî yapıta ilham vermiştir. Günümüze kadar ulaşmış tek fizikî kanıt, kurbanlardan birine ait olduğu iddia edilen şaldır.

13 Ekim 1888 tarihinde "Illustrated London News" adlı gazetede "Kuşkulu bir kişilik" başlığı ile yer alan bir Karındeşen Jack çizimi

Karındeşen Jack'ın yöntemleri vahşiceydi. Kurbanlarını önce boğazlayarak etkisiz hale getiriyor, daha sonra da boğazını kulaklarına kadar kesiyordu. Ufak tefek değişikliklerle beraber, kurbanların tamamına yakınının karnı ve cinsel organları deşilmiş, bazı organları çalınmış, bazen de burun ve/veya kulakları kesilmişti. Jack, kurbanlarını, dizleri karınlarına çekilmiş ve bacakları açık bir şekilde düzenleyerek terk ediyordu.

Cinayetlerin işlendiği dönemde Londra'nın doğu yakasında yaşayan kadınlara karşı büyük oranda gerçekleştirilen saldırılar, kaç kurbanın aynı kişi tarafından işlendiği konusunda belirsizliğe yol açmıştır. 3 Nisan 1888 tarihinden 13 şubat 1891 tarihine kadar 11 cinayet işlenmiş ve bu cinayetlerin Londra Metropolitan Polisi tarafından yapılan soruşturma kayıtları, Whitechapel cinayetleri isimli tek bir dosyada toplanmıştır. Bu cinayetlerin tek bir kişi tarafından işlenip işlenmediği düşüncesi genel bir kabule ermiş olmaktan uzak olsa da "sıralı beş" adı verilen beş kurban genel olarak Karındeşen Jack'ın kurbanı olarak kabul edilmiştir. Çoğu uzman, boğazın kesilmesi, karın ve cinsel organların parçalanması, iç organların alınması ve yüzde yapılan tahribatın Karındeşen Jack'ın cinayetlerini uygulama şekli olduğunu kabul etmiştir.

İlk iki Whitechapel cinayeti olan Emma Elizabeth Smith ve Martha Tabram'ın öldürülmeleri ***"uyumlu beş"*** içerisinde yer almamıştır.

Emma Elizabeth Smith, 3 Nisan tarihinde 1888 tarihinde Whitechapel'daki Osborn sokağında soyulup cinsel saldırıya uğramış, küt bir nesne cinsel organına sokulmuş ve karın zarı yırtılmıştır. Bu saldırı sonucu karın zarı iltihabı sebebiyle ertesi gün Londra Hastanesi'nde ölmüştür. Smith ölmeden önce kendisine iki ya da üç kişinin saldırdığını ve bunlardan birinin yeniyetme çağında biri olduğunu söylemiştir. Bu saldırı, basında Karındeşen Jack ile ilgili olarak gösterilse de çoğu yazar bu saldırının bir sokak çetesinin işi olduğunu kabul etmiştir.

Martha Tabram ise 7 Ağustos 1888 tarihinde 39 yerinden bıçaklanarak öldürülmüştür. Cinayetin şiddeti, cinayet için herhangi bir motivasyonun olmaması ve Whitechapel semtinde işlenmesi sebebiyle, polis bu cinayetin de bir Karındeşen Jack vakası olduğunu düşünmüştür. Martha Tabram'ın boğazı ve karnının kesilmesi yerine bıçaklanarak öldürülmesi sebebiyle, bugün çoğu uzman onun bir Karındeşen Jack kurbanı olmadığı kabul eder.

Kentin su cinayetlerin işlendiği doğu yakasının o yıllardaki sosyal profiline de bir göz atmakta yarar var.

19. yüzyılın ortalarında İngiltere, Londra'nın doğu yakası da dahil olmak üzere büyük şehirlerindeki nüfusun artmasına yol açan bir İrlandalı göçmen akınına maruz kalmıştır. 1882 yılından itibaren Çarlık Rusyası'ndaki kıyımlardan ve Doğu Avrupa'nın diğer bölgelerinden Yahudi sığınmacılar aynı bölgeye göç etmiştir. Londra'nın doğu yakasında bulunan Whitechapel mahallesi giderek aşırı kalabalıklaşmış, çalışma ve barınma koşulları kötüleşmiş, önemli bir ekonomik alt sınıf grubu gelişme göstermiştir. Hırsızlık, şiddet ve alkol bağımlılığı yaygın bir durum olmuş, yerleşik fakirlik çoğu kadını fahişelik yapmaya yöneltmiştir.

Ekim 1888'de Londra Metropolitan Polis Servisi'nin tahminlerine göre Whitechapel'da 62 genelev bulunmaktaydı ve 1,200 fahişe çalışıyordu. Ekonomik sorunlar da sosyal gerilimlere eşlik eden bir durumdu. 1886 ve 1889 yılları arasında Kanlı Pazar gibi sıklıkla gerçekleşen gösteriler. polis müdahalesine ve halk arasında huzursuzluğa yol açmıştı. Yahudi karşıtlığı, yerlilerin hak ve çıkarlarını koruma siyaseti, ırkçılık, yüksek suç oranı, sosyal huzursuzluk sebebiyle Whitechapel adı kötüye çıkmış bir ahlâksızlık yuvası haline gelmişti.

1888 yılında gerçekleşen Karındeşen Jack cinayetleriyle birlikte Whitechapel hakkındaki bu olumsuz düşünceler daha da kuvvetlenmiş ve bu cinayetler yazılı basında daha önce hiç görülmemiş bir şekilde haber yapılmıştı. Bütün bunlarla başa çıkamayan polis örgütü, halkın arasına, fahişe kılığında ajanlar sokmaya girişmişti.

* * *

Karındeşen Jack'ın kimliğine dair onlarca iddia ortaya atılmıştır. Ancak bunların hiçbiri kanıtlanamamıştır. Bu şüpheli listesi birçok önemli ve soylu kişiyi de içermektedir. Katil olduğunu iddia eden kişinin Merkezî Haber Ajansına (Central News Agency) gönderdiği mektubu inceleyen uzmanlar, mektubun yazarının alt tabakadan, eğitimsiz biri olduğu sonucuna varmıştır.

İç organların çıkarılması nedeniyle, katilin cerrah ya da kasap olabileceği iddiaları ortaya atılmıştır.

Katili görmüş olan bir adam, polise şapkalı ve uzun bir palto giyen bir adamdan şüphelendiğini söylemiştir. Katilin kurbanlarının yanına yaklaştığında onların dikkatini çekmediği için o zaman yaşayan insanlar gibi giyindiği ve hareket ettiği düşünülmektedir.

İngiliz DNA araştırmacısı Dr. Jari Louhelainen'in Catherine Eddowes'in kanlı şalı zerinde yaptığı inceleme sonrasında vardığı sonuç, katilin Polonya kökenli akıl hastası berber Aaron Kosminski olduğu yolundadır. Daha önce değinilmiş olduğu üzere; Jari, "Mail on Sunday" gazetesine yaptığı açıklamada, ***"Vardığım sonuçta şüpheye yer yok."*** demiştir.

21. yüzyılın bazı modern profil uzmanlarına göre, katil zanlısı olabilme ihtimali en yüksek aday cinayetlerin işlendiği bölgede kasaplık yapmakta Yahudi tüccar Jacop Levy'dir. İlk cinayet frengi hastalarını tedavi amaçlı bir hastane önünde işlenmiştir. Levy, tedavi amaçlı gittiği hastaneden düş kırıklığı ile çıkınca, o anki nefret ile cinayeti işlemiş olabileceği düşünülmüştür. Cinayetten 2 yıl sonra frengiden ölmüştür. O dönem soruşturmalarında ilgisiz davranılarak sorgulanmamıştır. Karısı, işlerinin kötü gittiğini ve hayaller gördüğünü söylemiştir. İlk cinayet (Mary Ann Nichols), kurbanın frengi olabileceğini göstermektedir. Üçüncü cinayet (Elizabeth Stride) Yahudi toplantısının önünde işlenmiş olup, cinayetten sonra Yahudi destekçisi bir yazı, bunun yanında Stride'ın kanlı önlüğü bulunmuştur.

Aynı dönemde benzer yöntemlerle öldürülen birçok kişi vardır. Bunlardan bazılarının Karındeşen Jack'e ait olduğu fakat bazılarının olmadığı konusunda birçok uzman hemfikirdir.

Bunlardan biri, Mary Jane Kelly'nin öldürülmesidir. Bu cinayette yöntemin Karındeşen Jack'e ait olmadığı düşünülmektedir. Birinci kanıt: Mary Jane Kelly'nin kalbi sökülüp alınmıştı; halbuki Karındeşen Jack sadece rahmi alırdı. İkinci kanıt: Jack hiçbir cinayeti kapalı alanda işlememiştir; Mary Jane Kelly ise evinde öldürülmüştü. Üçüncüsü: Jack insan anatomisini çok iyi biliyordu; bundan önceki 4 cinayetinde organlar ustaca kesilerek çıkartılmıştı; Mary Jane Kelly cinayetinde ise organları amatörce kesilip çıkartılmıştı.

Mary Ann Nichols, Buck's Row Whitechapel adresinde (bugün Durward Street) sabaha karşı 3:40'da boğazı iki yerden kesilmiş ve karnının alt tarafının bir kısmı çentikli derin bir yarayla açılmış olarak bulunmuştur. Bu yaraya ek olarak aynı bıçakla açılmış başka kesikler de tespit edilmiştir.

Annie Chapman'nın bedeni 8 Eylül 1888 tarihinde bir cumartesi günü Spitalfields bölgesinde 29 Hanbury Street adresinde bir arka bahçenin kapısının yanında sabaha karşı 6:00'da, Mary Ann Nichols vakasında olduğu gibi boğazı iki yerden kesilmiş ve karnı kesilmiş bir şekilde bulunmuştur. Karnı kesilerek tamamen açılmış olup sonradan rahminin katil tarafından alındığı tespit edilmiştir. Bir görgü tanığının ifadesine göre Annie Chapman, son olarak saat 5:30'da koyu saçlı ve temiz giyimli bir adamla görülmüştür.

Elizabeth Stride ve Catherine Eddowes, sabahın erken saatlerinde aynı gün öldürülmüştür. Elizabeth Stride, Whitechapel'daki Berner Street (bugünkü Henriques Street) üzerinde boğazı kesilmiş olarak bulunmuştur. Karnında herhangi bir parçalama olmaması, ya katilin işini yarım bırakmak zorunda kaldığı ya da bu kadının Karındeşen Jack tarafından öldürülmediği kuşkusunu doğurmuştur. Görgü tanıkları, gecenin erken saatlerinde onu bir adamla gördüklerini belirtmiş fakat her biri adamı farklı bir şekilde tarif etmiştir.

Catherine Eddowes'un cesedi ise öncekinin işlenmesinden 45 dakika sonra Londra'nın merkezine yakın bir yer olan Mitre Square'de boğazı kesilmiş ve karnı uzun, çentikli ve derin bir yarayla açılmış olarak bulunmuştur. Sonraki incelemelerde sol böbreği ve rahminin bir kısmının katil tarafından alındığı tespit edilmiştir. O bölgede yaşayan Joseph Lawende adlı biri, cinayetten kısa bir süre önce iki arkadaşıyla oradan geçmiş ve düzgün görünüşlü bir adamı hırpani görünen bir kadınla gördüğünü, bu kadının Eddowes olduğunu düşündüğünü söylemiştir. Yanında bulunan arkadaşları ise Lawende'in tarifini onaylayamamıştır.

Eddowes ve Stride'ın öldürülüşü daha sonra ***"çifte olay"*** olarak adlandırılmıştır. Eddowes'un kanlı şalı daha sonra Goulston Street'deki bir evin girişinin önünde bulunmuştur. Şalın bulunduğu duvarın önünde ise Yahudilere yönelik yazılmış bir yazı tespit edilmiştir. Ancak bu yazının katil tarafından mı yazıldığı ya da tesadüfen mi orada bulunduğu anlaşılamamıştır.

Bu tip yazılar Whitechapel'da olağan bir durumdu. Polis şefi Charles Warren, bu yazının bir Yahudi karşıtı ayaklanmaya yol açacağından korktuğundan şafaktan önce silinmesini emretmiştir.

Mary Jane Kelly'nin 13 Miller's Court adresinde cinayet yerinin resmî polis fotoğrafı

Mary Jane Kelly'nin parçalanmış ve iç organları dışarı çıkarılmış cesedi ise, Dorset Street, Spitalfields, 13 Miller's Court adresindeki tek kişilik odasında bulunmuştur. Yapılan incelemede boğazının omurgasına kadar kesildiği ve kalbinin katil tarafından alındığı tespit edilmiştir.

Bu beş cinayet, geceleyin, hafta sonunda ya da hafta sonuna yakın zamanlarda gerçekleşmiştir. Cinayetlerin işleniş şekli aşamalı olarak şiddetini artırmıştır. Kurbanlardan sadece Elizabeth Stride katilin işini yarım bırakmak zorunda kalması sebebiyle bir tek boğazı kesilmiş bir şekilde bırakılmıştır. Nichols'un hiçbir organı alınmamışken, Chapman'ın rahmi alınmış, Eddowes'un böbreği ve rahminin alınmasının yanı sıra yüzü parçalanmış, Kelly ise tanınmayacak şekilde yüzü parçalanmış ve iç organları dışarı çıkarılmış olmasına rağmen sadece kalbi eksik olarak bulunmuştur.

Tarihsel olarak beş kurbanın aynı kişi tarafından öldürüldüğü inancı, bu beş kişiyi birbirine bağlayıp diğer kişileri ihtimal dışı bırakan o dönemde yazılmış dokümanlardan ötürüdür.

1894 yılında Metropolitan Polis Servisi'nde yardımcı emniyet müdürü ve 1903-1913 yılları arasında Kriminal Araştırma Bölümü'nün (Criminal Investigation Department - CID) başı Sir Melville Macnaghten, raporunda, ***"Whitechapel katili sadece 5 cinayet işlemiştir."*** yazmıştır.

Benzer şekilde 10 Kasım 1888 günü Polis Doktoru Thomas Bond tarafından Londra Kriminal Araştırma Bölümü'nün o tarihteki başı Robert Anderson'a yazılan mektupta da ***"uyumlu beş" (canonical five)*** olarak adlandırılan beş kurban birbirleriyle ilişkilendirilmiştir.

Kimi araştırmacılar, bazı cinayetlerin şüphesiz tek bir kişi tarafından işlendiğini, ancak sayısı bilinmeyen daha fazla sayıda katilin bağımsız bir şekilde diğer cinayetleri işlediklerini farz etmiştir.

Stewart P. Evans, Donald Rumbelow isimli yazarla "uyumlu beş"'i bir ***"Karındeşen söylencesi"*** olarak düşünmüş, Nichols, Chapman ve Eddowes'un kesin olarak aynı katilin işi olduğunu, ancak Stride ve Kelly için aynı durumun daha az ihtimal dahilinde olabileceğini söylemişlerdir.

Diğer taraftan başkaları, Tabram ve Kelly arasında işlenen altı cinayetin aynı katilin işi olduğunu iddia etmiştir.

Patolog George Bagster Phillips'in asistanı Dr. Percy Clark, sadece üç cinayeti birbiri ile ilişkilendirmiş ve diğer cinayetlerin "suçları taklit etmeye meyilli düşük zekâlı kişi ya da kişiler" tarafından işlediğini söylemiştir. Melville Macnaghten, cinayetlerden bir yıl sonrasına kadar polis güçlerine katılmamıştı ve muhtemel şüpheliler hakkındaki bildirisi olaylarla ilgili ciddi hatalar içeriyordu.

Sonraki Whitechapel Cinayetleri

Kelly'nin öldürülüşü, Karındeşen Jack'ın işlediği son cinayet olarak düşünülmüş ve katilin ölümü, göç etmesi ve başka bir nedenden hapse atılması ya da bir kuruma kapatılması nedeniyle cinayetlerin sona erdiği tahmin edilmiştir.

Aslında Whitechapel cinayetlerinin dosyası uyumlu beş sonrası işlenmiş diğer dört cinayetin ayrıntılarını da içermektedir. Bu kişiler, Rose Mylett, Alice McKenzie, Pinchin sokağında bulunmuş kimliği belirsiz bir kadın bedeni ve Frances Coles isimleri ile bilinmektedirler. Mylet, 20 aralık 1888 tarihinde Clarke's Yard, High Street, Poplar adresinde boğulmuş olarak bulunmuştur. Herhangi bir mücadele izi olmaması nedeniyle polis Mylett'in sarhoşken kendisini kazara astığına veya intihar ettiğine inanmıştır. Buna karşın resmî soruşturma ekibi ölümün cinayet olduğuna karar vermiştir. McKenzie, 17 Temmuz 1889 tarihinde sol şahdamarı kesilmiş ve vücudunda çeşitli kesikler ve morluklarla olarak Castle Alley, Whitechapel adresinde ölü olarak bulunmuştur. Patolog Thomas Bond, bunun bir Karındeşen Jack cinayeti olduğuna inansa da önceki Karındeşen Jack kurbanlarını incelemiş olan George Bagster Phillips bu fikre katılmamıştır.

Sonraki yazarlar da kendisi üzerinde oluşabilecek şüpheyi saptırmak için Karındeşen Jack'ın cinayet şeklini kopya eden bir kişiye olduğuna inananlar ve bu cinayetleri Karındeşen'e atfeden kişiler olarak ikiye bölünmüştür.

10 Eylül 1889 tarihinde Whitechapel'daki Pinchin Street adlı sokakta kafasız ve bacaksız bir kadın bedeni bulunmuştur. Bu cinayetin başka bir yerde işlendiği ve vücut parçalarının buraya atıldığı farz edilmiştir. Frances Coles, 13 Şubat 1891 tarihinde Swallow Gardens, Whitechapel adresinde boğazı kesilmiş ancak bedeni parçalanmamış bir şekilde bulunmuştur. Daha önce onunla görülmüş James Thomas Sadler isimli bir adam tutuklanarak cinayetle suçlanıp kısa bir süre Karındeşen olarak düşünülmüştür. Ancak 3 Mart 1891'de delil yetersizliğinden serbest bırakılmıştır.

Diğer Olası Kurbanlar

11 adet Whitechapel cinayetine ek olarak, yorumcular tarafından başka cinayetler de Karındeşek Jack'e atfedilmiştir.

"Fairy Fay" olarak bilinen saldırı vakasının gerçek ya da Karındeşen söylencesinin bir parçası olarak uydurulmuş olduğu bilinememiştir."Fairy Fay" sözde 6 Aralık 1887 tarihinde, karnına kazık saplanmış olarak bulunduğu söylenen kurbana verilmiş takma isimdir. Ancak ne 1887 yılının Noel zamanı ne de Whitechapel'da böyle bir cinayet rapor edilmemiştir. "Fairy Fay" vakası, görünüşe göre, karnının içine bir sopa ya da küt bir obje sokulmuş olan Emma Elizabeth Smith cinayetinin yanıltıcı bir basın haberi sonucu oluşmuştur. Çoğu yazar Fairy Fay'in hiçbir zaman var olmadığını kabul eder.

Annie Millwood isimli bir kadın 25 Şubat 1888'de Whitechapel düşkünler evi hastanesine bacaklarında ve karnının alt kısmında çeşitli bıçak yaralarıyla kaldırılmıştır. Taburcu edilmiş ancak görünüşe göre 31 Mart 1888 yılında doğal sebeplerden 38 yaşında iken ölmüştür. Bu vaka Karındeşen'in ilk kurbanı olarak varsayılmış, ancak kesin olarak ona bağlanamamıştır.

İlk kurbanlardan biri olduğu farz edilen Ada Wilson isimli bir başka kadın, 18 Mart 1888 tarihinde boğazından 2 bıçak yarası almış, ancak kurtulmuştur.

Martha Tabram'ın daha önce oturduğu yerde kalan Annie Farmer isimli başka bir kadının 21 Kasım 1888 tarihinde saldırıya uğradığı rapor edilmiş, fakat boğazındaki yaraların yüzeysel olması sebebiyle muhtemelen bu yaraları kendisi açmış olduğu sonucuna varılmıştır.

2 Ekim 1888 tarihinde Metropolitan Polis Merkezi'nin bodrumunda başsız bir kadın bedeni bulunmuştur. Bu vaka ***"Whitehall Gizemi"*** olarak adlandırılmıştır. Daha önce de Pimlico'nun yanındaki Thames Nehri'nde bir kol keşfedilmiş, sonradan da bacaklardan biri bedenin yakınına gömülmüş olarak bulunmuştur. Diğer uzuvlar ve kafa ise bulunamadığından cesedin kimliği tespit edilememiştir. Bacaklarla kafanın kesilmesi ve kolların olduğu gibi bırakılması nedeniyle, bu vaka Pinchin Sokağı'ndaki parçalama şekliyle benzerlikler gösteriyordu. Whitehall Gizemi ve Pinchin Sokağı vakası "Thames Gizemleri" olarak adlandırılan ve "Torso Katili" isimli tek bir katil tarafından işlenen bir dizi cinayet serisinin parçası olabilirdi.

Karındeşen ile Torso Katili'nin aynı kişi olup olmadığı tartışmalıdır. Torso Katili'nin cinayetlerini uygulama şekli Karındeşen'den farklıydı ve polis bu ikisi arasındaki herhangi bir bağlantıyı yok saymıştır. Beden parçaları Thames Nehri'nde bulunan ve fahişelik yaptığı bilinen Elizabeth Jackson isimli başka bir kurban da Torso Katili'nin bir diğer kurbanı olarak değerlendirilmiştir.

29 Aralık 1888 tarihinde Manningham, Bradford'da, John Gill isimli yedi yaşında bir oğlanın parçalanmış cesedi bulunmuştur. Çocuğun, bacakları kesilmiş, karnı deşilmiş, bağırsakları ve kalbi dışarı çıkarılmış ve bir kulağı kesilmiş olduğu görülmüştür. Mary Kelly cinayeti ile benzerliklerinden dolayı, basın tarafından bu cinayet Karındeşen Jack'e mal edilmiştir. Çocuğun işvereni sütçü William Barrett, ikinci dereceden kanıtlarla iki kez tutuklanmış ancak daha sonra serbest bırakılmıştır. Çocuğun katili hiçbir zaman bulunamamıştır.

Shakespeare'in sonelerinden alıntılar yaptığı için takma ismi Shakespeare olan Carrie Brown isimli bir kadın 24 Nisan 1891 tarihinde kendi elbisesiyle boğulmuş ve bir bıçakla parçalanmış olarak bulunmuştur. Bedeni, kasık bölgesinde derin bir yırtık, bacaklarında ve sırtında yüzeysel kesikler ile bulunmuş ve hiçbir organının alınmadığı tespit edilmiştir. Ancak yumurtalıklarından biri yatağının üzerinde bulunmuş, ya bilerek ya da kazara vücudundan çıkarıldığı düşünülmüştür. Bu olay, başlarda Whitechapel cinayetleri ile ilişkilendirilmiş, ancak bu ihtimal sonradan Metropolitan Polisi tarafından elenmiştir.

O tarihlerde Londra'daki bunca çoğunun katili meçhul cinayet anlatımından ötürü sıkılmış olabilirsiniz. Ancak, Karındeşen Jack Olayı'nın Masonluk ile bağlantısı olup olamayacağının değerlendirilebilmesi bakımından bunları da anlatmak gerekliydi.

Araştırmalar

Günümüze kadar ulaşabilen Whitechapel cinayetlerinin polis dosyası Kraliçe Victoria Dönemi'ndeki araştırma prosedürü hakkında ayrıntılı bilgi vermektedir.

Geniş bir polis ekibi Whitechapel'da evden eve bir soruşturma gerçekleştirmiş, adlî deliller toplanıp incelenmiştir. Ayrıca şüpheliler tespit edilip sorgulanmış, ya daha yakından araştırılmış ya da şüpheli listesinden elenmişlerdir. Polis çalışması, bugünkü yöntemi izlemiştir. 2000'den fazla kişi sorguya çekilmiş, 300'den fazla kişi araştırılmış ve 80 kişi nezarethaneye alınmıştır.

Araştırma, ilk başlarda dedektif Edmund Reid'in başkanlığında Whitechapel'daki Metropolitan Polisi Departmanı (H Division) ve Criminal Investigation Department (CID) tarafından gerçekleştirilmiştir.

Nichols cinayetinden sonra Scotland Yard'ın Merkez Ofisi'nden Frederick Abberline, Henry Moore, ve Walter Andrews isimli dedektifler görevlendirilmişlerdir. Londra şehrinin içinde gerçekleşen Eddowes cinayetinden sonra Londra Polisi'nden dedektif James McWilliam soruşturmaya dahil olmuştur.

Division Criminal Investigation Department'ın yeni atanmış dedektifi Robert Anderson'un Chapman, Stride ve Eddowes'un cinayetleri sırasında İsviçre'ye gitmesi üzerine, araştırma kısa süreliğine sekteye uğramış, Metropolitan Ofisi'nden Sir Charles Warren Scotland Yard'dan baş araştırmacı Donald Swanson'u görevlendirmiştir.

Ayrıca Whitechapel Tetkik Komitesi (Whitechapel Vigilance Committee) isimli, doğu yakasından bir grup gönüllü de polisin araştırmalarından tatmin olmadıkları için sokaklarda devriye gezerek şüpheli kişileri tespit etmeye çalışmış, suçlu hakkında bilgi verecek kişilere verilecek bir ödülün yükseltilmesi için hükümete rica da bulunmuş ve görgü tanıklarının sorgulanması için özel dedektifler tutmuşlardır.

Kurbanların vücutlarının parçalanma şekli nedeniyle, kasaplar, cerrahlar ve doktorlar şüpheli olarak görülmüştür. Ayrıca şehir polisinden Komiser Henry Smith'in bugüne kadar ulaşabilmiş bir notu, yerel kasapların cinayet anında yanlarında bulunan kişilerin de araştırıldığını, böylece bu kasapların şüpheli olmaktan elendiklerine işaret etmektedir.

Dedektif Swanson'nın bir raporuna göre, 75 kasap ziyaret edilmiş ve bu araştırma da onların bütün çalışanları da altı ay önceden araştırılmıştır. Kraliçe Victoria gibi o dönemin bazı önemli kişileri, cinayetlerin işleniş şeklinden yola çıkarak katilin bir kasap veya Londra ve Avrupa arasında düzenli sefer yapan sığır botlarının birindeki bir sığır tüccarına işaret ettiğini düşündüklerini belirtmiştir. Whitechapel, Londra'daki rıhtımlara yakın bir konumdadır; bu botlar genellikle Perşembe ve Cuma günleri rıhtıma yanaşıp, Cumartesi ve Pazar günleri buradan ayrılırlardı. Bu sığır botları araştırılmış fakat tek bir botun hareket saatleriyle mürettebatın botlar arasındaki transferlerinin cinayet tarihleri ile uyuşmadığı tespit edilmiştir.

Suçlu Profili

Ekim ayının bitiminde, Robert Anderson tarafından polis doktoru Thomas Bond'a katilin anatomik bilgisi ve becerisi hakkındaki fikri sorulmuştur. Bond'un "Whitechapel katili"nin karakteri hakkındaki fikirleri suç tarihinde bir suçlu hakkında yapılmış en eski suçlu profili olmuştur. Değerlendirmeleri çoğunlukla parçalanmış kurbanlar üzerindeki incelemelerinden ve "uyumlu beş"'in 4 kurbanının ölüm sonrası notlarından edindiği değerlendirmeler üzerinden olmuştur. Ona göre, "5 cinayet hiç şüphesiz aynı kişi tarafından işlenmiş. İlk dört kişinin boğazı görünüşe göre soldan sağa kesilmiş, son kurbandaki ileri derecede gerçekleştirilen parçalama işlemi kesilme yönünün tespit edilmesini olanaksız kılmaktadır. Buna karşın kadının kafasının yatıyor olması gereken yere yakın duvarda atardamara ait sıçrama şeklinde kan lekeleri bulunmuştur. Cinayetlerdeki tüm bu koşullar göz önüne alındığında, kadınlar öldürüldükleri sırada yerde yatıyor olmalı ve her cinayette ilk önce boğaz kesilmiştir."

Bond ayrıca katilin anatomik bilgi ve beceriye sahip olduğu fikrine şiddetle karşı çıkmış hatta bir kasabın bile teknik bilgisine sahip olmadığı söylemiştir. Katilin münzevi kişilere özgü alışkanlıklara sahip bir kişi olduğunu, kurbanlardaki parçalanma yönteminin de katilin muhtemelen "satyriasis" olarak bilinen aşırı cinsel istek duyma hastalığına kapılmış olduğuna işaret ettiğini, dönemsel olarak cinai ve cinsel çılgınlığa kapılan bir kişi olduğunu belirtmiştir. Ayrıca katilin cinayet içgüdüsünün intikamcı ve derin düşünceli bir akla sahip olmasından veya dinsel bir hezeyana kapılmasından kaynaklanabileceğini fakat bu iki hipotezin de uzak ihtimal olduğunu düşündüğünü belirtmiştir.

Kurbanlarla herhangi bir cinsel ilişki yaşandığına yönelik kanıt bulunamamış, ancak psikologlar, kurbanları bıçaklamanın ve onları bıçak yaraları açıkça görünecek bir şekilde seksüel olarak aşağılayıcı bir pozisyonda bırakmanın, katilin saldırılardan cinsel bir haz aldığına işaret ettiğini belirtmişlerdir. Bu bakış açısı bu tip hipotez ve temelsiz varsayımlara katılmayan diğer uzmanlar tarafından reddedilmiştir.

Punch adlı dergide John Tenniel tarafından 22 Eylül 1888'da yapılmış "körebe" adlı bir karikatür… Polisin iddia edilen yetersizliğinin eleştirilmesi ve katili yakalama konusundaki başarısızlığı, radikallerin, polisin yetersiz ve kötü yönetildiği hakkındaki düşüncelerini kuvvetlendirmiştir.

Şüpheliler

Cinayetlerin çoğunlukla hafta sonlarına yakın ya da resmî tatil günlerinde ve birkaç sokakta gerçekleşmesi, çoğu kişiye Karındeşen'nin düzenli bir işe sahip ve o bölgede yaşayan bir kişi olduğunu düşündürmüştür. Diğerleri ise katilin üst sınıftan iyi eğitim görmüş, zengin kişilerin yaşadığı yerlerden çok Whitechapel'da dolaşan, muhtemelen bir doktor ya da aristokratik bir kişi olduğunu düşünmüşlerdir.

Bu tip teoriler, hekimlere karşı duyulan korku, modern bilime karşı olan güvensizlik ve fakirlerin zenginler tarafından sömürülmesi gibi o dönemde oluşmuş kültürel algılamalardan kaynaklanmıştır.

O döneme ait dokümanlar tarafından aslında uzaktan bağlantılı olarak vakayla ilişkilendirilmiş herhangi biri ve polis araştırmasında hiçbir zaman şüpheli olarak düşünülmemiş birçok ünlü kişi, cinayetlerden yıllar sonra şüpheli olarak öne sürülmüştür. O dönemde yaşamış herkesin ölmüş olması, modern yazarların hiçbir tarihî kanıta gereksinim duymaksızın herhangi birini suçlamalarına olanak sağlamıştır.

Sir Melville Macnaghten'in 1894 tarihli bildirisinde, üç kişi olmak üzere o döneme ait polis raporlarında birçok şüphelinin ismi geçmiş fakat bu kişilere ait olan kanıtlar en iyi ihtimalle ikinci dereceden kanıtlar olmuştur.

Karındeşen Jack'ın kim olduğu ve ne iş yaptığı konusunda çok fazla teori olmasına rağmen, uzmanlar onların hiçbirini kabul etmemiştir. Şüpheli olarak gösterilen kişilerin sayısı 1000'nin üzerindedir.

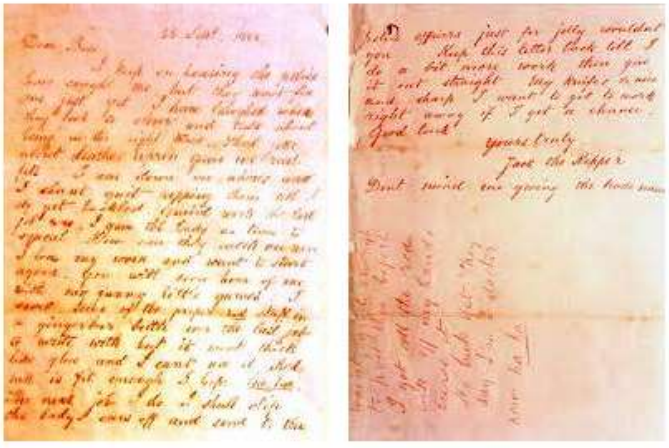

Karındeşen Jack'in kimliği hakkında spekülasyon:
Puck Dergisi'nin karikatürcü Tom Merry tarafından çizilmiş kapağı, Eylül 1889
Alttaki yazı:
Karındeşen Jack
O kim? O ne?
Nerede?

Mektuplar

Karındeşen cinayetleri süresince polis, gazeteler ve çeşitli kişiler, dava ile ilgili binlerce mektup almışlardır. Bazıları katili yakalamakla ilgili iyi niyetli önerileri içeren mektuplar olmasına rağmen, büyük çoğunluğu faydasız mektuplardı. Binlerce mektubun katilin kendisi tarafından yazıldığı iddia edilmiş, ancak bunlardan özellikle üç tanesi öne çıkmıştır: "Sevgili Patron" (Dear Boss), "Küstah Jack" (Saucy Jack) adı verilmiş bir kartpostal ve "Cehennemden" (From Hell) başlıklı mektup.

25 Eylül tarihli **"Sevgili Patron"** mektubu 27 Eylül 1888 tarihinde postalanarak Merkezî Haber Ajansı tarafından alınmış, 29 Eylül tarihinde Scotland Yard'a tekrar postalanmıştır. Bu mektup ilk başta bir kandırmaca olarak düşünülmüş, ancak Eddowes'un cesedinin mektubun postalanmasından 3 gün sonra bir kulağı kısmen kesilmiş olarak bulunması ve mektupta da "kadınların kulaklarının kesilmesi"nin vaat edilmesi üzerine bu mektup dikkate alınmıştır.

"Dear Boss" diye başlayan mektup

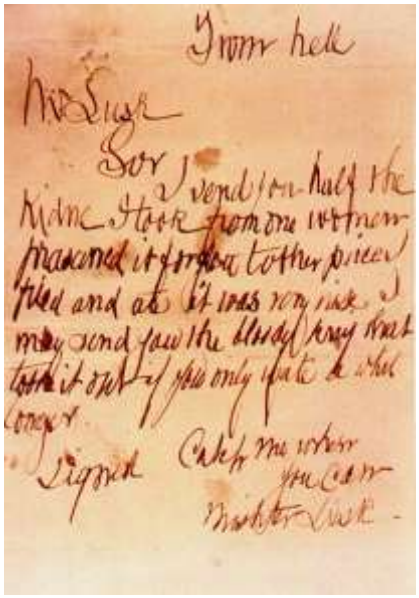
Aslında Eddowes'un kulağının saldırı sırasında katil tarafından yanlışlıkla kesilmiş gibi gözükmektedir ve katil mektupta bahsettiği gibi kulağı hiçbir zaman polise göndermemiştir. "Karındeşen Jack" ismi ilk olarak bu mektupta imza olarak kullanılmış ve yayınlanmasının ardından uluslararası kötü bir üne sahip olmuştur. Sonradan gönderilen mektuplar da bu mektubun stilinde yazılmıştır. Bazı kaynaklar, 17 Eylül 1888 tarihli bir diğer mektubun Karındeşen Jack ismini ilk defa kullandığını iddia etmiştir. Ancak çoğu uzman bunun sahte olup 20. yüzyılda polis kayıtlarına eklendiğine inandıklarını söylemiştir.

"Küstah Jack" adı verilen kartpostal, 1 Ekim 1888 tarihinde postalanarak aynı gün içerisinde Merkezî Haber Ajansı tarafından alınmıştır.

Bu kartpostaldaki el yazısı, “Sevgili Patron” mektubuyla benzerdir. İki kurbanın birbirine yakın bir şekilde öldürüldüğünden bahsetmektedir ve burada “çifte olay” olarak bilinen Stride ve Eddowes cinayetlerinden bahsedildiği düşünülmüştür. Cinayetler duyurulmadan önce postalanması sebebiyle, bunlara takıntılı birinin cinayetler hakkında böyle bir bilgiye sahip olacağı düşüncesine ihtimal verilmemiş, ancak cinayetlerin gerçekleşmesinden, detayların bilinmesinden, gazeteciler tarafından yayınlanmasından ve insanlar tarafından konuşulmaya başlanmasından 24 saat sonra postalandığı ortaya çıkmıştır.

“Cehennemden” başlıklı mektup 16 Ekim 1888 tarihinde Whitechapel Tetkik Komitesi lideri George Lusk tarafından alınmıştır. Bu mektubun el yazısı ve yazım şekli öncekilerden farklıdır. Mektup, içerisinde etil alkolde muhafaza edilmiş yarım bir böbrek içeren küçük bir kutu ile birlikte gelmiştir. Eddowes’un sol böbreği de katil tarafından alınmıştır. Mektubun yazarı, böbreğin diğer kısmını kızartıp yediğinden bahsetmektedir. Bu böbreğin Eddowes’a ait olup olmadığı üzerine tartışma çıkmış, kimileri ait olduğunu kabul ederken bir kısım kişi bunun kötü bir şaka olduğunu iddia etmiştir. Böbrek, Londra Hastanesi’nde Dr Thomas Openshaw tarafından incelenmiş ve bir insanın sol böbreği olduğuna karar vermiştir. Yanlış gazete raporlarının aksine Openshaw, böbreğin herhangi bir diğer biyolojik özelliğini tespit edememiştir. Openshaw’ın kendisi de sonradan bir Karındeşen mektubu almıştır.

From hell

Mr Lusk

Sor I send you half the
Kidne I took from one woman
preserved it for you the other piece
fried and ate it was very nice I
may send you the bloody knife that
took it out if you only wate a little
longer

Signed Catch me when
you can
Mishter Kusk

15 Ekim 1888’de postaya verilmiş “From Hell” (Cehennemden) başlıklı mektup

Scotland Yard, biri el yazısını tanır umuduyla “Sevgili Patron” ve “Küstah Jack” gönderilerinin kopyalarını yayınlamıştır. Charles Warren, Godfrey Lushington’a yazdığı bir mektupta, bütün olayın bir kandırmaca olduğunu düşündüğünü ancak buna karşın mektubun yazarını bulmaları gerektiğini belirtmiştir. 7 Ekim 1888 tarihinde Sunday gazetesinden George R. Sims, iğneleyici bir üslupla mektupların bir gazeteci tarafından gazetenin tirajını arttırmak için yazıldığını iddia etmiştir. Polis memurları daha sonra ilk iki gönderiyi yazan kişinin bir gazeteci olduğunu tespit ettiklerini açıklamıştır. 1913 yılında dedektif John Littlechild tarafından Tom Bullen isimli bir gazeteci, mektupları yazan kişi olarak tespit edilmiş, 1931 yılında Fred Best isimli başka bir gazeteci ve The Star gazetesinden bir iş arkadaşının haberi gündemde tutmak ve tirajı artırmak için Karındeşen Jack imzalı mektuplar yazdığını itiraf etmiştir.

Medya

Karındeşen cinayetleri, gazetecilerin bir suç haberini ele almaları açısından önemli bir dönüm noktası olmuştur. Karındeşen Jack ilk seri katil olmasa da işlediği suçlar ilk defa dünya çapında yaygara koparmıştır. 1850'li yıllarda gerçekleşen vergi reformları, ucuz gazetelerin daha geniş bir şekilde yayılmasını sağlamıştır. Bu durum Viçtoria döneminde daha da çoğalarak yarım peniye satılan gazetelerin yüksek tirajlara ulaşmasını sağlamış, The Illustrated Police News gibi popüler magazinler, Karındeşen Jack'ı daha önce eşi benzeri görülmemiş bir reklam malzemesine dönüştürmüştür.

Eylülün başındaki Nichols cinayetinden sonra Manchester Guardian gazetesi, "polisin elde etmiş olabileceği herhangi bir bilginin gizli tutulmasına karar verilmiş…görünüşe göre onların dikkati özellikle Karındeşen Jack olarak da bilinen kötü şöhretli "Deri Önlük" üzerine yoğunlaşmış" şeklinde bir yazı yayınlamıştır.

"Deri Önlük" deyimi masonların toplantılarında kuşandıkları "kuzu derisinden önlük" ile eşleştirilerek Masonluk karşıtı çevrelerce kullanılmıştır.

Gazeteciler, özellikle Criminal Investigation Department (CID) adlı kurumun elde edilen bilgileri halka açıklama konusundaki isteksizleri konusunda hayal kırıklığına uğramış, bu sebeple doğrulukları şüpheli çeşitli yazılar yayınlama yoluna başvurmuşlardır. "Deri Önlük"'ün hayalî betimlemeleri basında yer almış, rakip gazeteciler, "bir muhabirin fantezi dünyasının bu derece büyümesini" kabul etmemiştir. Bu haberler sonucunda, "Deri Önlük" olarak da bilinen John Pizer isimli Yahudi bir deri ayakkabı yapımcısı tutuklanmış hatta bir araştırmacı, "ona karşı herhangi bir kanıt yok" şeklinde açıklama yapma gereği duymuştur. Bu kişi daha sonra olay anında yanında olan kişiler sayesinde suçsuz olduğunu kanıtlayıp serbest bırakılmıştır.

“Sevgili Patron” diye başlayan mektup yayınlandıktan sonra, “Deri Önlük” terimi, Karındeşen Jack isminin yerine geçmiş, basında ve halk arasında bu isimle anılmaya başlamıştır. ”Jack” ismi zaten rivayete göre duvarlardan kurbanlarının üzerine atlayan ve geldiği gibi ortadan kaybolan “Spring-heeled Jack” isimli bir diğer Londra saldırganı için kullanılmıştır.

Bir katil için bir lakabın bulunması medya için standart bir durum olmuş ve özellikle Amearika’da “The Axeman of New Orleans”, “The Boston Strangler” ve “Beltway Sniper” gibi çeşitli başka örnekler de ortaya çıkmıştır.

Ayrıca Karındeşen Jack’ın isminden “French Ripper”, “The Düsseldorf Ripper”, “The Camden Ripper”, “The Blackout Ripper”, “Jack the Stripper”, “The Yorkshire Ripper” ve “Rostov Ripper” gibi başka isimler de türetilmiştir.

Sansasyonel basın duyuruları, hiç kimsenin yakalanamamış olması sebebiyle oluşan bilimsel verilerdeki karışıklıklarla birleşmiş, bunu sonucunda oluşan Karındeşen Jack Efsanesi, sonraki seri katiler üzerine de gölgesini yansıtmıştır.

Günümüze Kadar Olan Etkisi

Londra’daki cinayetlerin işleniş şekli ve kurbanlar, dikkatleri doğu yakasındaki kötü yaşam koşullarına çekmiş, halkın kalabalık ve sağlıksız gecekondulara karşı fikirlerini canlandırmıştır.

Cinayetlerden yirmi yıl sonra en kötü gecekondular yıkılıp temizlenmiş, o dönemden kalma sokaklar ve bazı binalar bugüne kadar ulaşabilmiştir.

Cinayet yerlerine düzenlenen turistik turlar Karındeşen Efsanesi’ni desteklemeye hâlâ devam etmektedir. Commercial Street adlı sokaktaki kurbanlardan en az biri tarafından sıklıkla ziyaret edildiği söylenen “The Ten Bells” isimli birahane, yıllardan beri turist akınına uğramaktadır.

2015 yılında Doğu Londra’da bir de Jack the Ripper Müzesi açılmıştır.

Cinayetlerin hemen ardından Karındeşen Jack, çocukların öcüsüne dönüşmüştür. Jack, bir hayalet ya da canavar gibi betimlenmiştir.

1920 ve 1930'lu yıllarda Jack, filmlerde sıradan bir adam gibi giyinen, hiçbir şeyden şüphelenmeyen kurbanlarını avlayan bir adam olarak resmedilmiş, çeşitli ışık ve gölge oyunlarıyla yaratılan karanlık atmosferde şeytanî bir figür olarak betimlenmiştir.

1960'lı yıllarda ise yağmacı aristokrasinin bir sembolü haline dönüşmüş, sıklıkla silindir şapkalı ve temiz giyimli centilmen bir adam olarak resmedilmiştir. Üst tabaka sömürünün bir göstergesi olmasıyla birlikte, gücü elinde tutan seçkinler grubu bir bütün olarak düşman sayılmıştır.

Karındeşen imajı, Drakula'nın pelerini ve Frankenstein'ın insan organlarını çalması gibi korku hikayelerinden ödünç alınan çeşitli öğelerle birleşmiştir. Karındeşen'in hayalî dünyası, Sherlock Holmes'dan Japon erotik korku literatürüne kadar birçok alanda etkisini göstermiştir.

Çağdaş söylentilerin çelişkilerine ve güvenilmezliğine ek olarak, gerçek katilin kimliğine yönelik girişimler, adlî delillerin yetersizliği nedeniyle 2014 yılına değin herhangi bir başarıya ulaşamamıştır. Mektuplardaki DNA analizleri bir sonuca varamamış, günümüze gelebilmiş ulaşabilmiş çeşitli materyal elden ele dolaşmış ve anlamlı bir sonuç vermeyecek ölçüde kirlenmeye uğramıştır.

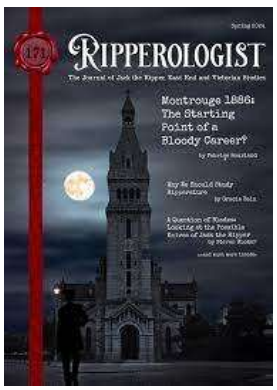
DNA'dan elde edilen kanıtların kesin olarak iki farklı şüpheliye işaret ettiğine yönelik karşılıklı olarak birbiriyle çelişen açıklamalar ortaya sürülmüş, araştırmaların yöntem bilimi de ayrıca eleştiri konusu olmuştur.

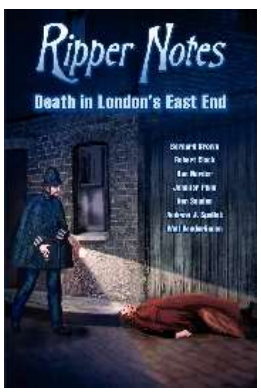
Karındeşen Jack binlerce hayalî ve diğer yapıtta işlenmiş, gerçek Karındeşen Jack mektupları ve uydurma Karındeşen günlüğü gibi çalışmalar gerçek ile hayal arasındaki sınırları birbirinden ayırmıştır.

Karındeşen, birçok roman, kısa hikaye, şiir, çizgi roman, oyun, şarkı, opera, televizyon programı ve filmde ele alınmıştır. 100'den fazla kurgusal olmayan yapıt Karındeşen Jack'ın cinayetlerine değinmiş ve onu hakkında en çok yazılmış suçlu profillerinden birine dönüştürmüştür.

1970 yılında Colin Wilson tarafından, vakayı inceleyen profesyonel ve amatörleri tanımlamak için "Ripperology" terimi ortaya çıkarılmıştır. "Ripperana", "Ripperologist" ve "Ripper Notes" isimli süreli yayınlar, kendi araştırmalarını yayınlamışlardır.

Londra'daki "Madame Tussauds" balmumu müzesinde, görünüşü bilinmeyen kişilerin balmumu heykelinin yapılamayacağı kuralı sebebiyle, müzenin "Chamber of Horrors" bölümünde daha az ünlü suçluların aksine Karındeşen Jack için bir balmumu heykel bulunmamaktadır. Bunun yerine, Jack bir gölge olarak betimlenmiştir.

2006 yılında "BBC History Magazine" ve okuyucuları, Karındeşen'i tarihin en kötü İngilizi olarak seçmişlerdir.

Neyse ki, Karındeşen'nin Polonya göçmeni bir Yahudi berber oluşu ile "kötü İngiliz" imajı temize çıkmıştır.

Sonuç

"Masonlukla Bağlantılı Karındeşen Jack Olayı – I" başlıklı çalışmada, aslı 2003 yılında yayımlanmış yazının üzerinden 11 yıl geçtikten sonra, Karındeşen Jack'ın kimliğinin saptandığı bir gazete haberi olarak basında yer aldığından söz edilmişti.

Bu çalışma, söz konusu olayın aslında masonlar ile bir bağlantısının olmadığını, böyle bir bağlantının kamuoyunda bir sansasyon yaratmak amacıyla, yazarlar ve medya tarafından kurgulanıp, gerçekmiş gibi ortaya konulduğunu, böylece Masonluğun da kurumsal ölçüde zan altında bırakılmasına çalışılmış olduğunu gösteriyor.

Ancak bu da kesin ve kanıtlamış bir yargı sayılamaz. Sadece bir yorumdur. Nitekim birçok yerde kimi masonların Masonluğun ilkeleriyle bağdaştırılamayacak işler yaptığı da biliniyor. Bu bağlamda, Karındeşen Jack Olayı'nı da önceki bilgilerle uyumlu olarak ama Karındeşen'in bir mason olduğunu öngördüğü için bu çalışmaya göre yanlış olmak üzere içeren, Mason Töresi'ne aykırı birtakım başka örneklerin de verildiği yazıya bakılabilir.